

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jule-Træet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jule-Træet", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1601. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1823_389-txt-shoot-idm120.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jule-Træet.

- 1 **D**er stander et Træ paa Norges Fjeld,
Det groer og paa Dannemarks Sletter,
Med Lys det smykkes til Jule-Kveld,
Som Hugen, jeg har, mig forjætter!
- 2 Vi takke maae Gud for Vinter-Grønt,
Naar Bjelder i Skoven kun lyde,
For Hjertet er det dog aldrig kiønt,
Naar meer det ei har at betyde.
- 3 Vi støbe af Vox de Kierter smaa
Og sætte dem vittig paa Naale,
Dog, selv naar Konsten vi bedst forstaae,
Ei støbes den levende Straale!
- 4 Vi Fugle os gjør med Fjeder-Ham,
Og Røster de faae efter *Haanden*,
Men Fugl i Haand er dog alt for tam,
Og Luft er kun lidt imod Aanden!
- 5 Hvo Hjerte kun har for Skue-Spil,
Med Skinnet vel lader sig nøie,
1602 Men Meer hos Dana staaer Hugen til
End hvad der kun stikker i Øie!
- 6 Saa komme da med, hvo dybt i Bryst
End savner den levende Glæde!
Vi did vil reise, hvor Liv og Lyst
I straalende Glands er tilstæde!
- 7 Det deilige Land i Øster-Leed
Vel dybt sig bag Taagerne dølger,
Dog did, o Venner! en Vei jeg veed,
Alt over de brusende Bølger.
- 8 Der ligger et Skib i Isse-Fjord,
I Læ under venlige Skove,
En Styr-Mand haver det Skib ombord,
Hvis Liv kommer aldrig i Vove!
- 9 Der vaier i Stavn et deiligt Flag,
Som *Dannebrog* er det at skue,
Men Korset hæver sig, Nat og Dag,
I Glands af saa lønlig en Lue!
- 10 Den Snekke har Bør mod Vind og Strøm,
Hvor Styr-Manden lyster at fare,
1603 Saa her opfyldes den gamle Drøm
Om Dværgenes Skib aabenbare!
- 11 Den Snekke har Rum til Folk i Flok,
Saamange som helst det skal være,
Men skiøndt den aldrig fik Byrde Nok,
Kun Smaafolk den lyster at bære!
- 12 Hver Kæmpe derfor, som vil ombord,
Tiltales fra Oven saa fage:
Du kanst vel vade, du est saa stor,
Han springer i Vand til sin Hage;
- 13 Men kommer et Barn i Lede-Baand,
Da toner saa kiærlig en Stemme:
Kom, sæt, du Lille, dig paa min Haand,
I Paradis haver du hjemme!

- 14 Saa komme da, hvo til Moder-Bryst
Vemodig sig ønsker tilbage,
For ret at bruge, med Liv og Lyst,
De smilende, deilige Dage!
- 15 Vi Frænder af Muld maae vel forstaae,
Kun Drøm er vor Storhed i Aanden,
Saa vaagne maae vi, og vorde smaa,
Om voxe vi vil efterhaanden!
- 16 Saa lærde os Han, der selv var stor,
Ja, større end Støv kan udtrykke,
Og Selv stadfæsted Han klart sit Ord,
Da lille Han blev os til Lykke!
- 17 Da lille Han blev, da fik vi *Jul*,
Ja, da blev der Glæde paa Jorden,
Da Stolthed tabde sit Skalke-Skjul,
Det fødte selv Kæmper i Norden!
- 18 Sig skjuler det Smaa i store Ord,
Men maa jo sin Daarskab begræde,
1604 Da Han, som Ordet gjør evig stor,
Sig skjulde i Ringhedens Klæde!
- 19 Saa komme da med, hvo *Jul* har kiær,
Og ønsker den *Største* at ligne!
Os *Aanden* vinker til Pilgrims-Færd,
De Smaa vil Han alle velsigne!
- 20 Han fører os frit, paa Snekke sin,
Alt over den brusende Bølge,
Og Nok han haver af Brød og Vin
Til hele det fattige Følge!
- 21 Han fører os frit til Jøde-Land,
Og lærer os deilige Sange,
Der Fjeder-Hamme vi faae paa Stand,
Saa aldrig kan *Tyrken* os fange!
- 22 Saa fare vi fort til Bethlehem,
Langt borte fra Hedninge-Vrimlen,
Der i Paulunet vi gaae til *Sem*,
Og see med hans Øie til Himlen!
- 23 Da sender os Gud et *Jule-Træ*,
Som selv sig rodfæster i Jorden,
Og brat vi sande, med bøiet Knæ,
At Østen er bedre end Norden!
- 24 Her stander, for Gran, en Palme skiøn,
Omkrandset af Roser og Ranker,
Den er saa faver, saa liflig grøn,
Som Bøgen i Dannemænds Tanker!
- 25 Der sidder et Lys paa hvert et Blad,
Det sidder slet ikke paa Naale,
Man paa den Klarhed kan see sig glad,
Thi det er en levende Straale!
- 26 Der sidder en Fugl paa hvert et Blad,
I Paradis have de hjemme,
1605 Dem Hjertet hører saa barneglad,
De sjunge med Menneske-Stemme!
- 27 De sjunge Hans Priis, som over Sky
Udkvæder den evige Psalme,
Som naadig planted, til Vext paa Ny,

I Støvet en Paradis-Palme!

- 28 Saa sjunge de Lys i Fugle-Ham,
Og Hjerterne hoppe saa glade;
Med Ære dækket er Støvets Skam,
Med Palmens de straalende Blade!
- 29 Saa kom da hver Søn af *Fredegod*,
Hvem Sandhedens Lov er den bedste!
Saa kom hver Daatter af *Dannebod*,
Som Tro vil til Kiærlighed fæste!
- 30 Saa sætte vi ud fra Land saa brat:
Farvel nu, I trykkende Byrder!
Vi helligholde en Jule-Nat
Med Bethlehems troende Hyrder!!

Grundtvig.